UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

complectens sanctos Mensium, Aprilis, Maii & Ivnii

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1603

Vita B. Aldelmi, Episcopi Schireburgensis, ex ea quæ est apud Surium, cuius etiam Beda præclarè miminit Eccles. hist. Angl. li. 5. c. 19. Exceßit ex hac vita anno Domini 709.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42716

Visual Library

uerunt quæ in hodiernum vſq; diem permanens, omnibus tam præclari miraculi virtutem claram facit.

Adiuti igitur epiſcopi, reſumptis viribus, corpus ſanctiſſimum ad eccleſiam detulerunt, ibique in quadam catatumba honorificè collocarunt. Ad quod cùm plures diuerſis oppreſſi lāguoribus, pro obtinēda ſalute confluerent, inter alios, puer quidam à dæmone miſerabiliter obſeſſus, nulla via vel modo, ingreſſum in eccleſiā inuenire poterat. Nam hic cùm olim febribus laboraret, & ob contractam ſitim, matri nocturno potiſſimum tempore, poculum offerenti, ingentes moleſtias adferret, illa tandem feſſa, & ſomno oppreſſa, cùm iterū à puero excitaretur, indignāti animo, poculum cum dira hac deprecatione tradidit, dicens; Vnà cum hoc diabolum bibe, quod nec minus ſecutum eſt. Mox enim malignus præſtò adfuit, qui ſæua adeò crudelitate eum exagitauit, vt vix vllis vinculis conſtringi, remedio verò nullo liberari potuerit. Tandem piorum quorundam precibus & ieiunijs adiutus aditum ad S Zenobij monumentū inuenit; vbi à malo hoſpite, non ſine adſtantium horrore, tandem liberatus fuit.

Vide imprecationē matris in filiū.

Miracula ad ſepulchrum eius.

VITA B. ALDELMI*, EPISCOPI SCHIreburgenſis, *ex ea quæ eſt apud Surium, cuius etiam Beda præclarè meminit Eccleſ. hiſt. Angl. li.5.c.19. Exceßit ex hac vita anno Domini 709.*

*Althelmi

C. Bar. tom. 8. Annal.

BEatus Aldelmus ſplēdidiſſimo Anglorum ſtemmate, & regia proſapia ortus, patrem habuit Kentenum, Inæ, Occidentalium Saxonum regis fratrem germanum. Qui poſt tractos pueritię annos, liberalium diſciplinarum

25. Maij.

Patria & parentes eius.

narum ſtudijs eum admouit; in quibus tãtos breui tempore progreſſus fecit, vt ipſos etiam magiſtros ſuos, quos Græcos Latinosque habuit doctiſſimos, multis paraſangis anteuerterit. Poſteà verò quàm cana quadam animi prudentia, variam & inſtabilem rerum humanarum cõditionem, & lubricum naturæ ſtatum, ſatis expendiſſet: ne ijſdem aliquando ſceleribus implicatur, ad tutiſſimum religionis portum, in Meldunenſi monaſterio confugit, & ſumma contentione, Chriſti gratia adiutus, ad perfectionis apicem aſpirauit. Domabat incredibili auſteritate corporis petulantiam, frangebat precibus & vigilijs rebelles motus, & aſſidua cæleſtium rerum contemplatione, vagos animi motus comprimebat. His igitur virtutibus clarus, primò ad presbyterij, indè mox ad Abbatis honorem euehitur. Interim fama eius nouis nouiſq; illuſtrata præconijs, vltra mare ſe tranſtulit: atque Pontificis ad aures cum admiratione peruenit. Qua incitatus Sergius (is enim tũc temporis ſummum illud honoris faſtigium conſcenderat) ſcriptis literis eum ad ſe acciuit, venientemque honorificè ſuſcepit.

Fit monachus.

Vitæ eius auſteritas.

Fit Abbas.

Vocatur Romam.

Cùm autem die quodam, in Lateranenſi eccleſia diuinum ſacrificium peregiſſet, caſulam exuens, per humeros dimiſit, ratus aliquem ex miniſtris præſentem fore, qui eam exciperet. Sed cùm nemo miniſtrorum adeſſet, mira diuina prouidentia, ſplendor quidam eximius per feneſtram immiſſus, Solaris radij inſtar, eam ſuſtinuit: in cuius miraculi memoriam, caſula illa in Meldunenſi eccleſia hactenus aſſeruatur.

Miraculum.

Per idem tempus, puer quidam ex inceſtu genitus, diuulgato prauorum quorundam hominum rumore,

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

rumore, Pontificis filius ferebatur. Qua re commotus ſanè Aldelmus, multumque dolens, Pontificem haud vulgari ſibi amicitia deuinctũ, eiuſmodi fœdari infamia, puerum non niſi dies nouem natum, exhiberi iubet; eiq; in virtute & nomine Ieſu Chriſti imperat vt edicat, nũ Sergius Pontifex, eo ſe ſcelere obſtrinxerit. Cui infans diſtincto apertoque reſpondit ſermone: Pontificem illi crimini nequaquam affinem eſſe, nihil illum fœmineo cum ſexu commercij habere. Atque ità Aldelmus, & ab amico Pontifice depulit infamiam, & ſibi gratiam cumulauit.

Infans nouem di rũ loquitur.

Ea tempeſtate à Berthvvaldo Archiepiſcopo ad colloquium accitus, cùm ad littus maris iter haberet, nautæ quidam, quòd ſordido viderent habitu indutum, illum habere ludibrio atq; contemptui nõ verebantur. Eccè autem aduerſo ſpirante vento; mare intumeſcit, ſæuaque tempeſtate nautas in ſummum vitæ periculũ adducit. Cùm autem præſens iam mortis imago ob oculos eorũ verſaretur, ad pedes viri ſancti proſtrati, commiſſum in eum crimen, cum lachrymis teſtati ſunt. Ille verò pia eorum pœnitudine accepta, pro ferẽda ope ſcapham ingreditur, quã ſimulatque corpore ſuo preſſit, ad omnem tranquillitatem mare ſe compoſuit, nautæque cum illo ad litus incolumes appulerunt.

Vltio diuina, in S. viri contemptores.

Miraculum.

Conſtruxit etiam vir ſanctus tria monaſteria quæ poſteà à Danis euerſa ſunt. Diuitiarum fuit contemptor egregius; adeò vt omnia ſibi collata, in pauperes expenderet. Corporis verò domitor ſanè admirandus. vtpote qui carnem ſuã in fonte frigidiſſimo, humero tenùs domaret (qui fons ab ea re Aldelmi dictus eſt) nihilque acerrimo frigore abſterritus, pernoctes illic in

Obſerua vt vir ſanctus carnem domarit.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

precibus,& pſalmis perſiſtebat.

Quodam tempore Roma per Alpes iter habens,altare ex marmore candido ſecũ deferebat, quod lubricante greſſu iumenti, in duas partes caſu graui ſciſſum eſt,ipſumq́; iumentũ miſerimè contritum. Cuius læſione, commotus Aldelmus, toto corde ad Deum conuerſus preces fudit, impartitaq́ue benedictione, & iumento ſanitatem, & altari integritatem reſtituit. Fertur autem hoc altare in prouincia Somerſetana,etiamnum rupturæ eius veſtigia,in miraculi memoriam reſeruare.

Miraculum.

Tandem verò VVeſtſaxoniæ plagæ epiſcopatus,in duas parœchias diſtributus eſt, præfectuśque eſt Daniel VVintoniæ, Aldelmus verò apud Schireburgiam Heddæ epiſcopo ſubrogatus eſt, qui vtrique loco præſederat. Deindè plenus dierum & ſanctorum operum, migrauit ad Dominum,octauo Kal. Iunij:& in monaſtnrio ſuo Maldunenſi,magno cum honore tumulatus eſt. Deceſſit autem è vita,anno Domini 709. poſtquam annos quatuor ſupra triginta Abbatis,& epiſcopatûs munere, quatuor functus fuiſſet. Porrò eluxit in viro hoc præcipuum quoddam religionis argumentum,& præſtantis eruditionis indicium, quod præclaris ſcriptorum ſuorum monumentis,poſteris omnibus teſtatum reliquit.

Fit Epiſcopus.

Obitus eius

Præclara eius ſcripta.

VITA S. AVGVSTINI, EPISCOPI ET Confeſſoris, qui miſſus à B. Gregorio Papa, primus, Anglorum genti Chriſti Euangelium prædicauit. ex ea quæ eſt per venerabilem Bedam. Migrauit ex hoc ſeculo, anno Domini ſexcenteſimo quarto, Gregorij Papæ 14.

C. Bar. tom. 8. Annal.

Lib 1, ca. 23.

Anno

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN